

КАЗКА

Козацькі
вітрила

НК Богдан

КАЗКА

Богдана
Мельничука

ІЛЮСТРАЦІЇ

Елена
Ігіна

УДК 82-34
ББК 84 (4УкрТер) 6
М 48

Богдан Мельничук

М 48 КОЗАЦЬКІ ВІТРИЛА : казка / Богдан Мельничук. — Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2023. — 40 с.

ISBN 978-966-10-7672-2

УДК 82-34
ББК 84 (4УкрТер) 6

Казкова повість, призначена для дітей молодшого та середнього шкільного віку, вчить читачів любові до рідної землі, поваги до героїчного минулого українського народу, насамперед його славних синів-козаків, пошанівку до християнсько-моральних цінностей і народних традицій, кмітливості та мужності у складних ситуаціях боротьби з ворогами.

Підписано до друку 30.08.2019. Формат 60x84/8.
Умовн. друк. арк. 4,65. Умовн. фарбо-відб. 18,6.
Видавництво «Навчальна книга – Богдан»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 4221 від 07.12.2011 р.

Навчальна книга — Богдан, просп. С.Бандери, 34а, м.Тернопіль, 46002
Навчальна книга — Богдан, а/с 529, м.Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52 06 07, 52 19 66, 52 05 48
office@bohdan-books.com
www.bohdan-books.com

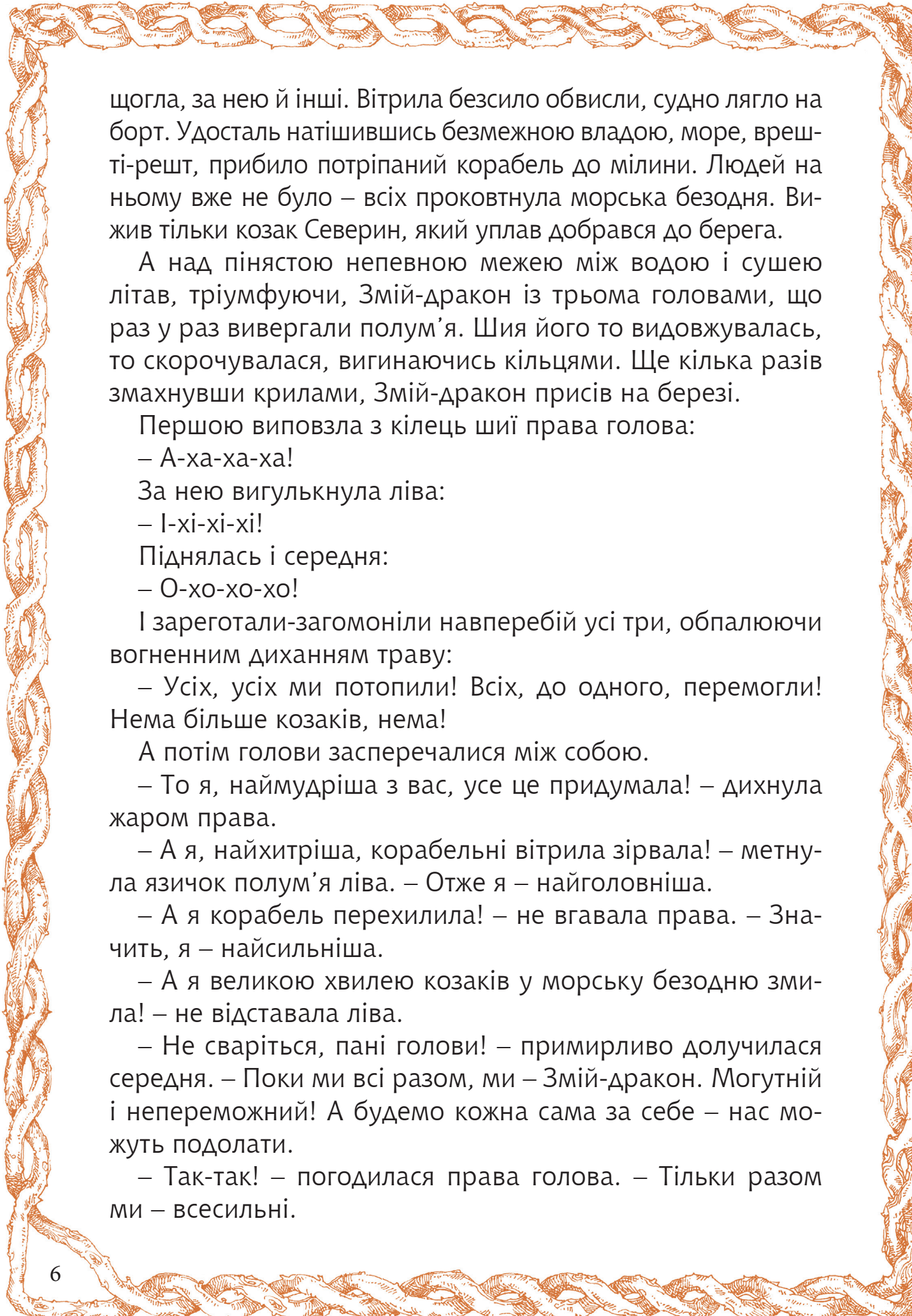
© Навчальна книга — Богдан, 2023
© Богдан Мельничук, текст, 2019
© Євген Удін, ілюстрації, 2019

I

Гудів-завивав вітер, ревіли-бились об степову сушу велетенські морські хвилі. Шторм накочував на берег сьомий, восьмий, дев'ятий вали... Небо сліпучими вогненними батогами краяли блискавиці, бурмотіли і лунко вдаряли громи.

Біля ламаної лінії горизонту, котра щосекунди змінювала-ся, було видно, як грізне море жорстоко грається з вітрильником, то піднімаючи його на багатометровий гребінь хвилі, то кидаючи під гігантський сувій води. Зламалася центральна

щогла, за нею й інші. Вітрила безсило обвисли, судно лягло на борт. Удосталь натішившись безмежною владою, море, врешті-решт, прибило потріпаний корабель до мілини. Людей на ньому вже не було – всіх проковтнула морська безодня. Вивив тільки козак Северин, який уплав добрався до берега.

А над пінястою непевною межею між водою і сушею літав, тріумфуючи, Змій-дракон із трьома головами, що раз у раз вивергали полум'я. Шия його то видовжувалась, то скорочувалася, вигинаючись кільцями. Ще кілька разів змахнувши крилами, Змій-дракон присів на березі.

Першою виповзла з кілець шиї права голова:

– А-ха-ха-ха!

За нею вигулькнула ліва:

– І-хі-хі-хі!

Піднялась і середня:

– О-хо-хо-хо!

І зареготали-загомоніли навперебій усі три, обпалюючи вогненним диханням траву:

– Усіх, усіх ми потопили! Всіх, до одного, перемогли! Нема більше козаків, нема!

А потім голови заперечалися між собою.

– То я, наймудріша з вас, усе це придумала! – дихнула жаром права.

– А я, найхитріша, корабельні вітрила зірвала! – метнула язичок полум'я ліва. – Отже я – найголовніша.

– А я корабель пережила! – не вгавала права. – Значить, я – найсильніша.

– А я великою хвилею козаків у морську безодню змила! – не відставала ліва.

– Не сваріться, пані голови! – примирливо долучилася середня. – Поки ми всі разом, ми – Змій-дракон. Могутній і непереможний! А будемо кожна сама за себе – нас можуть подолати.

– Так-так! – погодилася права голова. – Тільки разом ми – всесильні.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.